

372

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 18 listopada 1964 r.

w sprawie uposażeń sędziów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 11, poz. 54) uchwała się, co następuje:

§ 1. Do sędziów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego

oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 31, poz. 184 z późniejszymi zmianami) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Ustala się tabelę dodatków specjalnych w brzmieniu określonym w załączniku do uchwały.

2. Dodatki specjalne nie podlegają podatkowi od wynagrodzeń.

§ 3. 1. Sędziom Sądu Najwyższego, pełniącym funkcje dyrektora Biura Orzecznictwa lub przewodniczącego wydziału w izbie, przysługuje dodatek specjalny stawki 11—1.

2. Dodatek specjalny w określonej stawce przyznaje Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego. Dwie najwyższe stawki mogą być przyznawane w liczbie, ustalonej przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac oraz Ministrem Finansów.

3. Przyznawanie wyższej stawki dodatku specjalnego może nastąpić tylko zgodnie z zasadami i w terminach obowiązujących przy awansowaniu pracowników ministerstw.

4. W okresie pobierania dodatku specjalnego, o którym mowa w niniejszym paragrafie, nie można pobierać żadnego innego dodatku, z wyjątkiem dodatku za wysługę lat.

§ 4. 1. Sędziom Sądu Najwyższego nie pełniącym funkcji wymienionych w § 3 oraz sędziom wojewódzkim w okresie delegowania ich do zastępczego pełnienia funkcji sędziogo Sądu Najwyższego przysługuje dodatek specjalny stawki 12.

2. Członkom Biura Orzecznictwa przysługuje dodatek specjalny stawki 13.

§ 5. 1. Przepisy o utracie prawa do dodatku specjalnego przez pracowników ministerstw mają zastosowanie do dodatków specjalnych wymienionych w § 3 i w § 4 ust. 2.

2. Dyrektorowi Biura Orzecznictwa i przewodniczącemu wydziału w izbie, który utracił dodatek specjalny zgodnie z przepisem ust. 1, przysługuje dodatek specjalny stawki 12.

§ 6. 1. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla sędziów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego.

2. Do funduszu nagród i zasad ich przyznawania mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące ministerstw. Jednakże przepisów ograniczających prawo do otrzymywania nagród z innych tytułów nie stosuje się do sędziów, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 7. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego może w uzasadnionych wypadkach — w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac oraz Ministrem Finansów — przyznać imiennie pracownikowi zatrudnionemu w dniu wejścia w życie uchwały nie podlegający opodatkowaniu dodatek wyrównawczy do uposażenia na czas pozostawania na tym samym stanowisku, jeżeli uposażenie przysługujące pracownikowi według przepisów uchwały jest w sposób istotny niższe niż dotychczas przez niego, łącznie pobierane wynagrodzenie.

§ 8. Do uposażeń, dodatków do uposażeń oraz wszelkich innych należności sędziów Izby Wojskowej stosuje się przepisy obowiązujące w wojsku w zakresie uposażeń żołnierzy.

§ 9. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 22 maja 1962 r. w sprawie stanowisk i uposażeń sędziów oraz innych pracowników Sądu Najwyższego (Monitor Polski Nr 45, poz. 211).

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1964 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

Załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 18 listopada 1964 r. (poz. 372).

TABELA DODATKÓW SPECJALNYCH

Stawka	Miesięcznie złotych
1	3.000
2	2.800
3	2.600
4	2.400
5	2.200
6	2.000
7	1.800
8	1.600
9	1.400
10	1.250
11	1.100
12	650
13	500